

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 19Csp/60/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6718201208
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 09. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Tagaj
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2018:6718201208.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen v konaní pred sudcom JUDr. Michalom Tagajom, v právnej veci žalobcu: PROFÍ CREDIT Slovakia, s.r.o., Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO 35 792 752, zast. Advokátska kancelária JUDr. Peter Kováč, s.r.o., Kubániho 16, 811 01 Bratislava, proti žalovanému: Z. G., V. G., J.. XX.XX.XXXX, A. N. XXXX/XX, XXX XX L. - S.Ľ., občan SR, o zaplatenie 1 704,74 Eur s prísl., takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 1 143,86 Eur spolu s úrokom z omeškania 0,55 % ročne zo sumy 1 143,86 Eur od 04.11.2015 až do zaplatenia s tým, že keď úrok z omeškania dosiahne sumu 1 350 Eur, bude tento úrok z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 1 143,86 Eur až do zaplatenia, a to do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Vo zvyšnej časti súd žalobu zamietla.

III. Žalovaný je povinný nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 34,20 %, do 3 dní od právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o výške náhrady trov konania.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 08.03.2018 domáhal, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenia sumy 1 704,74 Eur spolu so zmluvnou pokutou vo výške 0,04 % denne a úroku z omeškania vo výške 0,55 % ročne zo sumy 1 704,74 Eur, od 04.11.2015 do zaplatenia tak, že tento úrok a zmluvná pokuta spolu neprevýšia sumu 1 500 Eur a odo dňa nasledujúceho po dni, v ktorom celková suma tohto úroku z omeškania a tejto zmluvnej pokuty dosiahne sumu 1 500 Eur, len 5,05 % ročný úrok z omeškania zo sumy 1 704,74 Eur do zaplatenia, a tiež náhrady nákladov spojených s mimosúdnym uplatneným pohľadávky vo výške 108,21 Eur a trov konania vo výške poplatku za súdne konanie 102 Eur a trov právneho zastúpenia, všetko na tom skutkovom a právnom základe, že žalobca so žalovaným uzatvorili dňa 17.04.2015 Zmluvu o revolvingovom úvere č.XXXXXXXXXX, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanému úver vo výške 1 500 Eur (ďalej len ako „Úverová zmluva“). Poskytnutý úver spolu s úrokom sa zavial žalovaný splatiť spolu v 36 mesačných splátkach vo výške 53,08 Eur v termínoch splatnosti dohodnutých v zmluve. Žalovaný sa dostal do omeškania so splácaním splátok. Vzhľadom na omeškanie žalovaného s úhradou splátky č.3 o viac ako 3 mesiace, aj napriek predchádzajúcemu upozorneniu na uplatnenie práva veriteľa podľa § 565 Občianskeho zákonníka, došlo k uplatneniu tzv. straty výhod splátok. Celková suma dlhu žalovaného voči žalobcovi predstavuje súčet neuhradených splátok, ktoré boli zosplatené a predstavuje sumu 1 704,74 Eur. Žalovaný do dnešného dňa uhradil celkom sumu 206,14 Eur. Nakoľko sa žalovaný dostal do omeškania so splácaním splátok, požaduje žalobca aj zmluvnú pokutu a úroky z omeškania. Výška uplatnenej náhrady za mimosúdne vymáhanie pohľadávok zodpovedá tarifnej odmene advokáta za jeden úkon právnej pomoci určenej podľa príslušných predpisov o odmenách a náhradách advokátov vo výške 97,60 Eur a paušálnej náhrade advokátovi vo výške jedného režijného paušálu v sume 10,61 Eur.

2. K žalobe podanej prostredníctvom svojho právneho zástupcu priložil žalobca Úverovú zmluvu; Oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi zo dňa 17.04.2015 (bez dokladu o odoslaní alebo doručení žalovanému); doklad o bankovom prevode sumy 1 350 Eur na účet žalovaného; Oznámenie o zosplatnení zo dňa 14.10.2015; doklad o odoslaní Oznámenia o zosplatnení na M. Z.E. XX, XXX XX L., prehľad platieb a Zmluvné dojednania zmluvy o revolvingovom úvere platné 02/2015 (ďalej len ako „Zmluvné dojednania“). Na základe výzvy súdu predložil žalobca Potvrdenie o prijíme žalovaného, kópiu dokladu totožnosti žalovaného a sadzobník poplatkov (prílohy k žalobe spolu aj ako „Listinné dôkazy“).

3. Podľa § 106 ods. 1 písm. a) zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok v znení zákona č. 87/2017 Z.z (ďalej ako „CSP“), ak nejde o doručovanie do elektronickej schránky podľa osobitného predpisu, o doručovanie v osobitných prípadoch podľa § 107 ods. 2 a adresát neuviedol inú adresu na doručovanie, doručuje súd písomnosti fyzickej osobe na adresu evidovanú v registri obyvateľov Slovenskej republiky alebo adresu miesta pobytu cudzinca na území Slovenskej republiky podľa druhu pobytu cudzinca

4. Žalovanému sa zásielku súdu obsahujúcu žalobu spolu s jej prílohami, poučeniami a uznesením tunajšieho súdu, ktorým mu bola uložená povinnosť vyjadriť sa k žalobe, na adrese trvalého pobytu žalovaného, evidovanej v Registri obyvateľov SR, nepodarilo doručiť - zásielka sa súdu vrátila s poznámkou „adresát neznámy“.

5. Podľa § 116 ods. 1 CSP, ak sa žalobu nepodarí doručiť žalovanému, ktorý je fyzickou osobou, na adresu podľa § 106 ods. 1 písm. a), je súd povinný urobiť všetky úkony potrebné na zistenie skutočného pobytu žalovaného.

6. Súdu sa ani vykonaným šetrením v zmysle vyššie uvedeného ustanovenia nepodarilo zistiť adresu skutočného pobytu žalovaného.

7. Podľa § 116 ods. 2 CSP, ak sa súdu nepodarí žalobu doručiť na adresu zistenú postupom podľa odseku 1, zverejní súd oznámenie o podanej žalobe na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke príslušného súdu. Žaloba sa považuje po 15 dňoch od zverejnenia oznámenia za doručенú, a to aj vtedy, ak sa adresát o tom nedozvie.

8. Podľa § 111 ods. 3 CSP, ak nemožno doručiť písomnosť na adresu podľa § 106, písomnosť sa považuje dňom vrátenia nedoručenej zásielky súdu za doručенú, a to aj vtedy, ak sa adresát o tom nedozvie.

9. V súlade s vyššie cit.ust. § 116 ods. 2 CSP, bolo oznámenie o podanej žalobe zverejnené dňa 25.07.2018 a predvolanie na pojednávanie bolo žalovanému doručенé dňa 07.09.2018.

10. Právny zástupca žalobcu podaním doručенým súdu dňa 21.09.2018 ospravedlnil svoju neúčasť na pojednávaní s tým, že súhlasí s prejednaním a rozhodnutím veci v jeho neprítomnosti.

11. Súd vzhľadom na vyššie uvedené súd vec dňa 28.09.2018 prejednal na pojednávaní v neprítomnosti oboch sporových strán.

12. Podľa § 52 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len ako „Obč.Z.“) v znení neskorších predpisov, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlíšné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

13. Podľa § 52a Obč. Z v znení neskorších predpisov, ak sú uzavreté viaceré spotrebiteľské zmluvy pri tom istom rokovaní alebo sú zahrnuté do jednej listiny, posudzuje sa každá z týchto zmlúv samostatne. Ak však z povahy zmlúv alebo stranám známeho účelu zmlúv uvedených v odseku 1 pri ich uzavretí zrejme vyplýva, že tieto zmluvy sú od seba vzájomne závislé, vznik každej z týchto zmlúv je podmienkou vzniku ostatných zmlúv. Zánik jednej z týchto zmlúv iným spôsobom než splnením alebo spôsobom nahrádzajúcim splnenie spôsobuje zánik ostatných závislých zmlúv, a to s obdobnými právnymi účinkami.

14. Podľa § 53 ods. 1 Obč. Z v znení účinnom do 22.12.2015, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané..

15. Podľa § 53 ods. 2 Obč. Z v znení účinnom do 22.12.2015, za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

16. Podľa § 53 ods. 3 Obč. Z v znení účinnom do 22.12.2015, ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

17. Podľa § 53 ods. 4 písm. k) Obč. Z v znení účinnom do 22.12.2015, za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré požadujú od spotrebiteľa, ktorý nespĺnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nespĺnením jeho záväzku.

18. Podľa § 53 ods. 4 písm. t) Obč. Z v znení účinnom do 22.12.2015, za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré požadujú od spotrebiteľa plnenie za službu, ktorej poskytnutie dodávateľom v prevažnej miere nesleduje záujmy spotrebiteľa.

19. Podľa § 53 ods. 5 Obč. Z. v znení účinnom do 22.12.2015, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

20. Podľa § 53 ods. 6 Obč. Z. v znení účinnom do 22.12.2015, ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata prevyšovať najvyššiu prípustnú odplatu, ktorú možno od spotrebiteľa pri poskytnutí peňažných prostriedkov požadovať. Odplatu, podrobnosti o stanovení odplaty, kritériách jej stanovenia a najvyššiu prípustnú výšku odplaty ustanovuje vykonávací predpis.

21. Podľa § 1 ods. 1 Nariadenia Vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov (ďalej len „Nariadenie Vlády SR), odplatu pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi tvoria úrok, poplatky a akékoľvek iné odplatné plnenia alebo iné náklady, ktoré sú dohodnuté pri podpise spotrebiteľskej zmluvy a ktoré sú spojené s poskytnutím peňažných prostriedkov alebo vyžadované pri poskytnutí peňažných prostriedkov. Pri výpočte odplaty sa vychádza z predpokladu, že spotrebiteľská zmluva zostane platná dohodnutý čas a že dodávateľ a spotrebiteľ si budú plniť svoje povinnosti za podmienok a v lehotách dohodnutých v spotrebiteľskej zmluve.

22. Podľa § 1 ods. 2 Nariadenia Vlády SR, odplata podľa odseku 1 sa vyjadruje v percentách zo sumy zmluvne dohodnutých peňažných prostriedkov za rok a vypočíta sa ako súčet plnení podľa odseku 3 za rok.

23. Podľa § 1 ods. 3 Nariadenia Vlády SR, odplatu podľa odseku 1 tvoria plnenia vyjadrené v

a) percentách zo sumy zmluvne dohodnutých peňažných prostriedkov tak, že

1. opakujúce sa plnenie v percentách za iné obdobie ako jeden rok sa prepočíta na obdobie jedného roka,

2. jednorazové plnenie v percentách sa považuje za plnenie za rok,

3. opakujúce sa plnenie v percentách za rok sa považuje za plnenie za rok,

b) peniazoch prepočítavané na percentá zo sumy zmluvne dohodnutých peňažných prostriedkov tak, že

1. opakujúce sa plnenie v peniazoch za iné obdobie ako jeden rok sa prepočíta na obdobie jedného roka, vydelené sumou zmluvne dohodnutých peňažných prostriedkov a vynásobí sa číslom 100,
2. jednorazové plnenie v peniazoch sa vydelené sumou zmluvne dohodnutých peňažných prostriedkov a vynásobí sa číslom 100,
3. opakujúce sa plnenie v peniazoch za rok sa vydelené sumou zmluvne dohodnutých peňažných prostriedkov a vynásobí sa číslom 100,

c) percentách z inej sumy, ako je suma zmluvne dohodnutých peňažných prostriedkov tak, že

1. opakujúce sa plnenie v percentách za iné obdobie ako jeden rok sa prepočíta na obdobie jedného roka a vynásobí sa podielom sumy, z ktorej sa vypočítava plnenie, a sumy zmluvne dohodnutých peňažných prostriedkov,
2. jednorazové plnenie v percentách sa vynásobí podielom sumy, z ktorej sa vypočítava plnenie, a sumy zmluvne dohodnutých peňažných prostriedkov,
3. opakujúce sa plnenie v percentách za rok sa vynásobí podielom sumy, z ktorej sa vypočítava plnenie, a sumy zmluvne dohodnutých peňažných prostriedkov.

24. Podľa § 1 ods. 4 Nariadenia Vlády SR, na účely stanovenia najvyššej prípustnej výšky odplaty podľa § 1a sa použije priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov bánk a pobočiek zahraničných bánk pre jednotlivé typy novoposkytnutých spotrebiteľských úverov zverejnená podľa osobitného predpisu, naposledy v čase predchádzajúcom uzavretiu spotrebiteľskej zmluvy.

25. Podľa §1a ods. 1 Nariadenia Vlády SR, odplata pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi nesmie prevýšiť dvojnásobok priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov podľa § 1 ods. 4 pri obdobnom úvere alebo pôžičke ročne. Na účely tohto nariadenia vlády sa obdobným úverom alebo pôžičkou rozumie obdobný produkt, ktorý je svojou povahou najbližší forme poskytnutia peňažných prostriedkov spotrebiteľovi podľa predchádzajúcej vety.

26. Podľa § 39 ods. 1 Obč. Z. v znení neskorších predpisov, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

27. Podľa § 37 ods. 1 Obč.Z. v znení neskorších predpisov, právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

28. Podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len ako „Zákon o spotrebiteľských úveroch“) v znení účinnom do 22.12.2015, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa),y.

29. Podľa § 11 ods. 1 písm. d) Zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom do 22.12.2015, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa,

30. Podľa § 9 ods. 1 prvá veta Zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom do 22.12.2015, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu.

31. Podľa § 9 ods. 2 písm. f) Zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom do 22.12.2015, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

32. Podľa § 9 ods. 2 písm. k) Zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom do 31.03.2015, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané

na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

33. Podľa § 2 písm. g) Zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom do 22.12.2015, celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poistné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok.

34. Podľa § 2 písm. i) Zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom do 22.12.2015, ročnou percentuálnou mierou nákladov sa rozumejú celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru podľa § 19.

35. Podľa § 9 ods. 2 písm. l) Zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom do 22.12.2015, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

36. Podľa § 9 ods. 7 (prvá veta pred bodkočiarkou) Zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom do 22.12.2015, veriteľovi alebo finančnému agentovi sa zakazuje predkladať spotrebiteľovi návrhy zmlúv, ktorých zrejším účelom je obchádzanie ustanovení tohto zákona.

37. Podľa § 9 ods. 9 Zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom do 22.12.2015, od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok, poplatky alebo akékoľvek iné plnenie, ktoré nie sú ustanovené zákonom alebo uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

38. Podľa § 9a ods. 2 zákona č. 250/2007 Z.z. ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len ako „Zákon o ochrane spotrebiteľa“), od spotrebiteľa nemožno požadovať úhradu nákladov vymáhania pohľadávky vo výške prevyšujúcej skutočné náklady, ktoré vznikli osobe, ktorá v mene veriteľa alebo vo vlastnom mene vymáha pohľadávku vyplývajúce zo spotrebiteľskej zmluvy.

39. Podľa § 43a Obč. Z. v znení neskorších predpisov, prejav vôle smerujúci k uzavretiu zmluvy, ktorý je určený jednej alebo viacerým určitým osobám, je návrhom na uzavretie zmluvy (ďalej len "návrh"), ak je dostatočne určitý a vyplýva z neho vôľa navrhovateľa, aby bol viazaný v prípade jeho prijatia.

40. Podľa § 43c Obč. Z. v znení neskorších predpisov, včasné prijatie návrhu nadobúda účinnosť okamihom, keď vyjadrenie súhlasu s obsahom návrhu dôjde navrhovateľovi.

41. Podľa § 44 ods. 1 Obč. Z. v znení neskorších predpisov, zmluva je uzavretá okamihom, keď prijatie návrhu na uzavretie zmluvy nadobúda účinnosť. Mlčanie alebo nečinnosť samy o sebe neznamenajú prijatie návrhu.

42. Podľa § 44 ods. 2 Obč. Z. v znení neskorších predpisov, prijatie návrhu, ktoré obsahuje dodatky, výhrady, obmedzenia alebo iné zmeny, je odmietnutím návrhu a považuje sa za nový návrh. Prijatím návrhu je však odpoveď, ktorá vymedzuje obsah navrhovanej zmluvy inými slovami, ak z odpovede nevyplyva zmena obsahu navrhovanej zmluvy.

43. Podľa § 54 ods. 1 Obč. Z. v znení neskorších predpisov, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie

44. Podľa § 54 ods. 2 Obč. Z. v znení neskorších predpisov, v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

45. Podľa § 544 ods. 1 Obč. Z., ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda.

46. Podľa § 544 ods. 2 Obč. Z., zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia.

47. Podľa § 517 ods. 2 Obč. Z. v znení neskorších predpisov, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

48. Podľa § 3 Nariadenia Vlády SR, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

49. Podľa § 255 ods. 1 a CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

50. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

51. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

52. Podľa § 295 CSP, súd môže vykonať aj tie dôkazy, ktoré spotrebiteľ nenavrhol, ak je to nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci. Súd aj bez návrhu obstará alebo zabezpečí taký dôkaz.

53. Podľa § 151 ods. 1 CSP, skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.

54. Súd vykonal dokazovanie Listinnými dôkazmi a podrobil predmetnú Úverovú zmluvu a súvisiace dokumenty preskúmaniu v kontexte citovaných ust. § Občianskeho zákonníka, ako aj Zákona o spotrebiteľských úveroch, pričom dospel k záveru, že nárok žalobcu je dôvodný len (a) pokiaľ ide zaplataenie sumy 1 143,86 Eur ako sumy bezdôvodného obohatenia a (b) v časti úrokov z omeškania z tejto sumy.

55. V zmysle § 9 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch musí mať zmluva o spotrebiteľskom úvere písomnú formu a musí obsahovať náležitosti uvedené v § 9 predmetného zákona. Podstatné náležitosti zmluvy musia byť výsledkom zhodného prejavu vôle oboch zmluvných strán a nemôže byť ich určenie a doplnenie ponechané na svojvôli veriteľa, bez možnosti spotrebiteľa ovplyvniť ich obsah. Kontraktačný mechanizmus uzatvárania zmlúv upravuje Obč. Z. v § 43a nasl., v zmysle ktorých ustanovení prijatie návrhu na uzavretie zmluvy (akceptácia) nadobúda účinnosť okamihom, keď vyjadrenie súhlasu s obsahom návrhu dôjde navrhovateľovi (t.j. dorúčením akceptácie) a týmto okamihom je potom zmluva uzavretá. Pokiaľ prijatie návrhu obsahuje zmeny, je odmietnutím návrhu a považuje sa za nový návrh a na uzavretie zmluvy sa potom vyžaduje akceptácia zmeneného návrhu zo strany pôvodného navrhovateľa (v danom prípade žalovanej), pričom jeho mlčanie alebo jeho nečinnosť samy o sebe neznamenajú prijatie nového návrhu.

56. Z bodu 14 návrhu (žiadosti) zmluvy síce vyplýva, že k uzatvoreniu zmluvy dochádza (už) riadnym vyplnením a následným podpisom návrhu (žiadosti) všetkými stranami, podľa názoru súdu ale pre neplatnosť tohto zmluvného ustanovenia k uzatvoreniu zmluvy takýmto spôsobom nemohlo dôjsť - neplatné je predmetné ustanovenie z dôvodu rozporu a obchádzania zákona (Obč. Z.). V zmysle § 54 ods. 1 Obč. Z. zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa a spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje

zmluvné postavenie. Súd má za to, že cit. ustanovenie bodu 14 žiadosti sa odchyľuje od ust. Obč. Z. v neprospech spotrebiteľa, nakoľko veriteľovi (žalobcovi) umožňuje v zásade doplniť akékoľvek údaje do bodu 6 žiadosti, ktoré nebudú korešpondovať s údajmi v (bode 5) návrhu (žiadosti) spotrebiteľa (žalovaného). Žalobca v konaní predložil síce „Oznámenie veriteľa o schválení úveru“, avšak nepredložil ani len doklad o doručení či odoslaní toho oznámenia žalovanému. Navyše, v predmetnom oznámení sú uvedené úplne nové resp. iné údaje ako boli v žiadosti (návrhu) žalovaného na uzavretie zmluvy (napr. o dátume splatnosti prvej splátky, dátume splatnosti poslednej splátky, o výške splátky podľa Dohody o poskytnutí služby etc.), ktoré údaje pritom tvoria zákonné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Niektoré údaje uvedené v návrhu (napr. výška zmluvnej pokuty) na druhej strane v predmetnom oznámení uvedené nie sú.

57. To, že predmetné ustanovenie bodu 14 návrhu (žiadosti) sa neprípustne odkláňa od ust. Obč. Z. o spôsobe uzavretia zmluvy v neprospech spotrebiteľa potvrdzuje aj skutočnosť, že podľa Zmluvných dojednaní (bod 2.1) mal žalovaný vopred súhlasiť s tým, aby žalobca (veriteľ) schválil iné parametre požadovaného úveru ako uviedol žalovaný v žiadosti (čo samo o sebe je odmietnutím návrhu v zmysle Obč. Z.) bez toho, aby to znamenalo porušenie povinností žalobcu a tiež mal žalovaný vopred súhlasiť s tým, aby bol termín splatnosti v prípade akceptácie návrhu zo strany žalobcu stanovený (jednostranne) žalobcom na bližšie nekonkretizovaný deň (medzi v poradí 1.-15. dňom) a teda žalovaný sa tak vopred vzdal práva poznať konkrétny deň splatnosti splátok ako jednej zo zákonných náležitostí zmluvy. Takisto mala byť stanovená jednostranne žalobcom aj splatnosť prvej splátky (medzi 1.-15. dňom nasledujúceho mesiaca po poskytnutí úveru, tak že minimálne to bude 32 dní od poskytnutia úveru a nie viac ako 48 dní). Celková výška úveru (RPMN), taktiež obligatórna náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere, mala byť (čl. 3, bod 3.1 Zmluvných dojednaní) žalovanému (jednostranne) oznámená žalobcom podľa čl. 2, bod 2.2 Zmluvných dojednaní. Čo sa týka výšky úrokov, žalovaný sa mal zaviazat' vopred platiť úroky uvedené nie v bode 5 žiadosti, ale v bode 6 (bod 5.1 a 5.2 Zmluvných dojednaní), ktorý bod 6 ale nesmel vyplniť (na tlačive žiadosti je poznámka „nevypĺňajte“) a dopĺňal ich následne veriteľ (žalobca) a výšku týchto úrokov mal opäť následne len (jednostranne) oznámiť spotrebiteľovi (žalovanému).

58. Podľa čl. 2, bod 2.2 Zmluvných dojednaní tak mali byť konkrétne (zákonné) náležitosti spotrebiteľskej úverovej zmluvy, na ktorých sa mali zmluvné strany ako výsledok ich konsenzu a teda ich zhodného súhlasného prejavu vôle (písomne) dohodnúť, len jednostranne určené žalobcom a tento ich mal následne len oznámiť žalovanému. Je absolútne neprípustné a v neprospech spotrebiteľa, aby takto malo dôjsť k uzavretiu spotrebiteľskej zmluvy potom, ako žalobca doplní do zmluvy, resp. uvedie v jednostrannom úkone (Oznámení o schválení úveru) nové alebo iné údaje, čo sa navyše nemalo považovať za porušenie povinností žalobcu a tieto (aj zmenené a nové doplnené údaje) mal žalobca len oznámiť (jednostranným úkonom) žalovanému.

59. V posudzovanej veci dňa 14.04.2015 žalovaný podpísal predtlačенý formulár (vyhotovený žalobcom) na uzavretie zmluvy, ktorý v bode 5 obsahoval údaje o požadovanom spotrebiteľskom úvere s poznámkou „vyplňte“ (hoci ho evidentne vyplnil sám žalobca) a v bode 6 obsahoval údaje o schválenom spotrebiteľskom úvere s poznámkou „nevypĺňajte“, ktoré až následne dňa 17.04.2014 doplnil (dopísal) taktiež žalobca a ktoré údaje v bode 6 oproti údajom v bode 5 obsahovali zmeny a doplnenia - údaj RPMN sa zmenil z 27,03 % na 26,12 % a v bode 6 bol oproti bodu 5 doplnený nový údaj o ročnej úrokovej sadzbe úrokov z omeškania 5,05 %. Predmetné zmeny v bode 6 potom podľa názoru súdu spôsobili právny následok (§ 44 ods. 2 Obč. Z.) odmietnutia návrhu žalovaného zo strany žalobcu a následne išlo už o nový návrh zo strany žalobcu, pričom žalobca v spore nepreukázal akceptáciu jeho nového návrhu na uzavretie zmluvy zo strany žalovaného. Nečinnosť a mlčanie žalovaného pritom za akceptáciu nového návrhu (žalobcu) považovať nie je možné (§ 44 ods. 1 Obč. Z.).

60. V danej veci nebolo možné ani aplikovať ust. § 151 ods. 1 CSP a z nepopretia skutkových tvrdení žalobcu o uzavretí Úverovej zmluvy žalovaným nie je možné vyvodit' záver o platnom uzavretí Úverovej zmluvy, ako ani o akceptácii nového návrhu zmluvy žalovaným, nakoľko hmotnoprávny predpis (§44 ods. 1 OZ) výslovne uvádza, že mlčanie alebo nečinnosť samy o sebe neznamenajú prijatie návrhu.

61. Na základe skutočností uvedených vyššie má súd za to, že nedošlo k platnému uzavretiu (obligatórne písomnej) zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Na podporu svojich záverov súd poukazuje aj na v zásade rovnaké názory Krajského súdu v Banskej Bystrici v rozsudku č.k. 15Co/755/2015 zo dňa 27.01.2016 a Krajského súdu v Prešove v rozsudku č.k. 19Co/197/2017 zo dňa 26.04.2018.

62. Súd poznamenáva, že v danom prípade žalobca v žalobe neuviedol, akým spôsobom dospel k výpočtu žalovanej sumy 1 704,74 Eur, t.j. aká je suma istiny, úrokov či prípadne poplatkov či iných nárokov a preto je v zásade žaloba nepreskúmateľná.

63. V prípade ak by aj súd nedospel k záveru o neplatnom uzavretí Úverovej zmluvy, úver z Úverovej zmluvy by potom považoval za bezúročný a bez poplatkov.

64. Ako už bolo totiž vyššie uvedené, konkrétne (zákonné) náležitosti spotrebiteľskej úverovej zmluvy (termín splatnosti splátok, termín konečnej splatnosti úveru, výšku úroku), na ktorých sa mali zmluvné strany ako výsledok ich konsenzu a teda ich zhodného súhlasného prejavu vôle dohodnúť, boli len jednostranne určené žalobcom (čo nemožno považovať za dojednanie zmluvných strán - dvojstranný právny úkon) a teda nedošlo k dohode zmluvných strán na týchto povinných náležitostiach spotrebiteľskej úverovej zmluvy, čo v prípade platného uzavretia zmluvy spôsobuje ex lege bezúročnosť úveru a jeho bezpoplatkovosť.

65. Úver z Úverovej zmluvy by za predpokladu jej platného uzavretia bol bezúročný a bez poplatkov aj z dôvodu, že je v nej uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa. V zmluve uvedená RPMN (v bode 5 ako 27,03 % a v bode 6 ako 26,12 %) nekorešponduje so skutočnou RPMN, nakoľko je súd toho názoru, že v rozpore s ust. § 1 Nariadenia Vlády SR zmluva v časti RPMN nezohľadňuje aj poplatky resp. splátky vo výške 34,16 Eur na základe „Dohody o poskytovaní služieb (tieto splátky bolo podľa názoru súdu nutné do RPMN zahrnúť). Napriek tomu, že ako výška splátky je uvedená suma 87,24 Eur (ktorá už zahrňuje aj splátky podľa Dohody o poskytovaní služieb), v časti „Celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť“ je uvedená suma 2 060,88 Eur, pričom však vynásobením splátky vo výške 87,24 Eur počtom splátok 36 vychádza celková suma až 3 140,64 Eur a teda ustanovenia Úverovej zmluvy v časti RPMN, ako aj v časti celkovej čiastky, ktorú mal žalovaný zaplatiť, považoval súd za zavádzajúce (klamlivé) vo vzťahu k žalovanému (spotrebiteľovi) a v jeho neprospech. Podľa vykonaného zisťovania súdu, priemerná výška RPMN za druhý kvartál r. 2015 predstavovala v prípade úverov poskytovaných bankami 13,50 % (dvojnásobok 27,00 %) a pri iných (nebankových) veriteľoch predstavoval váženy priemer RPMN 14,03 % (dvojnásobok 28,06 %). Postupujúc podľa § 1 Nariadenia Vlády SR dospel v danom prípade súd k výpočtu skutočnej RPMN, kedy po sčítaní miery úroku (17,77 %), poplatku za poskytnutie úveru (10 %) a poplatkov za „služby“ (27,33 %) dospel súd k výpočtu RPMN až 55,10 % a nie 26,12 %, ako sa v zmluve v bode 6 uvádza a teda skutočná RPMN v posudzovanom prípade je v miere 55,10 %, čo je takmer 4 - násobkom priemernej RPMN pri obdobných úveroch poskytovaných bankami a nebankovými subjektmi a teda RPMN je v rozpore s § 1a Nariadenia Vlády SR a § 53 ods. 6 Obč. Z.

66. Pokiaľ ide o samotnú „Dohodu o poskytovaní služieb“, z dôvodu neplatnosti hlavnej zmluvy (Úverová zmluva), nemôže byť platná ani táto dohoda, nakoľko sa viaže na existenciu samotnej Úverovej zmluvy. Navyše, súdu je z vlastnej činnosti ako aj z činnosti ostatných súdov známe, že je pre rozpor s dobrými mravmi ako aj v zmysle § 37 Obč. Z. neplatná. Súd v tejto súvislosti poukazuje aj na závery Krajského súdu v Prešove v rozsudku č.k. 19Co/197/2017 zo dňa 26.04.2018 a Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 15Co/39/2016 z 23.02.2016. Touto dohodou žalobca obchádza ustanovenie Obč. Z. o najvyššej prípustnej výške odplaty (§53 ods. 6 Obč.Z.), čo priamo zakazuje § 9 ods. 7 a 9 Zákona o spotrebiteľských úveroch. Žalobca podľa názoru súdu žalovanému „vnútil“ aj iný úkon ako ten, ktorý bol pri podpise úverovej zmluvy vo sfére záujmu žalovaného, ktorý len podpisoval žalobcom vopred pripravené formulárové zmluvy, bez možnosti zasiahnuť do ich obsahu. Nemožno opomenúť skutočnosť, že súdu je z jeho vlastnej činnosti známe, že spotrebiteľia o takýto druh služby žalobcu reálne „nežiadali“, avšak keby predpripravenú formulárovú žiadosť o uzavretie takejto dohody nepodpisali, úver by im nebol poskytnutý a teda nemali možnosť takéto „služby“ odmietnuť. Ide teda v zmysle § 53 ods. 4 Obč. Z. o neprijateľnú zmluvnú podmienku, nakoľko podľa názoru súdu boli žalovanému zo strany žalobcu „doplňkové služby“ nanútené a nedošlo k slobodnému prejavu vôle zo strany žalovaného, tieto služby neboli individuálne so žalovaným dojednané a žalobca opak nepreukázal. Predmetná dohoda sa prieči aj dobrým mravom - podľa názoru súdu ide o účelovo vymyslené „služby“, ktoré navýšili splátky úveru skoro o 100 %, pričom je zrejmé, že tieto splátky mal žalovaný platiť aj v prípade, že by reálne k poskytnutiu žiadnych „služieb“ zo strany žalobcu počas trvania zmluvného vzťahu nedošlo a teda žalovaný by reálne protiplnenie za svoje platby ani nemusel dostať. Súd tiež v tejto súvislosti poukazuje na skutočnosť, že v bode 5 žiadosti (návrhu) pri „navrhovanej“ výške splátky sa automaticky rátalo aj

s uzavretím Dohody o poskytnutí služby (o tom svedčí samotná výška splátky, zahŕňajúca aj výšku splátky podľa Dohody o poskytovaní služieb). Hoci žalobca „naoko“ formuláciou v bode 5 „mesačná splátka spolu s platbou podľa Dohody o poskytovaní služieb, ak bude uzavretá“ vyvoláva dojem, že ide o fakultatívnu možnosť, v bode 6 žiadosti (návrhu) sa už formuláciou „mesačná splátka spolu s platbou podľa Dohody o poskytovaní služieb“ automaticky s uzavretím Dohody o poskytovaním služby počíta dopredu.

67. Pokiaľ ide o dojednanie zmluvných strán ohľadom poplatku za poskytnutie úveru (150 Eur) a možnosť jeho započítania ku dňu poskytnutia úveru, súd považuje za potrebné uviesť, že podľa jeho názoru ide opäť o neprijateľnú zmluvnú podmienku, nakoľko takéto dojednanie bolo predpripravené na zmluvnou formulári a je obsiahnuté tiež v Zmluvných dojednaniach a teda žalovaný nemal reálnu možnosť ovplyvniť obsah takéhoto dojednania. V tejto súvislosti súd poukazuje na Rozsudok Krajského súdu v Prešove č.k. 5Co/130/2017 z 28.11.2017, ktorým bol potvrdený rozsudok Okresného súdu Prešov č.k. 10C/53/2016-38 z 23.05.2017 a ktorým súd určil, že predmetné ustanovenie o odplate a jej splatnosti a započítaní je neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Navyiac, v zmysle rozsudku Najvyššieho súdu SR č.k. 6Sžo 21/2013 z 27.11.2013, ak žalobca do celkovej výšky spotrebiteľského úveru zahrnul aj poplatok za poskytnutie pôžičky, ide o postup v rozpore s požiadavkou odbornej starostlivosti veriteľa, ktorý mohol podstatne narušiť ekonomické správanie spotrebiteľa vo vzťahu k poskytovanej službe - k poskytnutiu úveru, pričom takéto konanie zákonodarca považuje za nekalú obchodnú prax a súčasne ju zakazuje. V danom prípade žalobca reálne neposkytol žalovanému 1 500 Eur, ale len 1 350 Eur, po započítaní poplatku 150 Eur, avšak ako celková výška istiny úveru bola uvedená suma 1 500 Eur.

68. Pokiaľ ide o uplatnené nároky v sume 108,21 Eur z titulu „mimosúdneho uplatnenia pohľadávky“, súd poukazuje jednak (i) na skutočnosť, že žalobca nepredložil žiadny relevantný dôkaz o týchto nákladoch (napr. doklad o úhrade odmeny advokátovi) a (ii) od spotrebiteľa možno vymáhať len skutočne vynaložené náklady (§ 9a Zákona o ochrane spotrebiteľa).

69. Čo sa týka uplatnenej zmluvnej pokuty, z dôvodu neplatného uzavretia Úverovej zmluvy nemohlo dôjsť platne k písomnej dohode o zmluvnej pokute, tak ako to vyžaduje § 544 Obč. Z. V prípade, že by sa aj záver súdu o neplatnosti Úverovej zmluvy ukázal ako nesprávny, dojednanie o zmluvnej pokute by ex lege (§ 53 ods. 2,3 a 5 Obč. Z.) bolo neplatné pre neprijateľnosť zmluvnej podmienky, nakoľko ustanovenie o zmluvnej pokute (ktoré sa netýka hlavného predmetu zmluvy) bolo predpripravené na formulárovom tlačive samotného žalobcu a evidentne nie je výsledkom individuálneho dojednania medzi zmluvnými stranami a žalobca opak v spore nepreukázal (§53 ods. 3 Obč.Z.). Text návrhu (žiadosti) síce podpísal žalovaný, avšak reálne nemal možnosť do tohto predpripraveného textu formulárovej žiadosti žalobcu zasiahnuť. Žalovaný teda nemal možnosť tento zjavne len jednostranný záväzok žalovaného zmeniť a ovplyvniť. Žalovaný, pokiaľ chcel obdržať od žalobcu finančné prostriedky, musel žiadosť (a ďalšie formulárové dokumenty ako napr. Dohodu o poskytovaní služieb) podpísať, inak by mohol len žiadosť ako celok nepodpísať a potom by mu finančné prostriedky neboli poskytnuté. Opak resp. iné žalobca v spore nepreukázal a ani text žiadosti (návrhu) neobsahuje možnosť žalovaného toto ustanovenie odmietnuť. Zmluvná pokuta je len jednostranná (zaväzuje len žalovaného) a týmto ustanovením sa sledujú len záujmy žalobcu na včasné plnenie dlžnej sumy zo strany žalovaného, pričom nejde len o sankciu za nesplácanie istiny, ale ide aj o sankciu za neplatenie úrokov a ďalších platieb (napr. splátok podľa Dohody o poskytovaní služieb), na ktoré úroky a iné plnenia žalobca nemá pre neprijateľnosť zmluvných podmienok (a teda ich neplatnosť) nárok. Uvedené ustanovenie preto spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán a to v neprospech žalovaného ako spotrebiteľa. V tejto súvislosti súd poukazuje aj na rozhodnutia súdov, napr. rozhodnutie Krajského súdu v Trnave č.k. 11Co/220/2016 zo dňa 12.07.2017, ktorým bol potvrdený rozsudok súdu prvej inštancie (Okresný súd Trnava č.k. 22C/80/2014-43 z 13.10.2015), ktorý vo výroku vyslovene určil, že dojednaná zmluvná podmienka v zmluve o revolvingovom úvere týkajúca sa zmluvnej pokuty je neplatná z dôvodu neprijateľnosti tejto podmienky.

70. Súd tiež poukazuje na to, že žalobca si uplatnil zmluvnú pokutu „až do zaplatenia“, čo však s poukazom na ust. § 217 ods. 2 CSP, ako aj na súdnu prax (napr. uzn. Najvyššieho súdu SR sp.zn. 3Mcd0 12/2011 z 14.6.2012, uznesenie Najvyššieho súdu ČR sp.zn. 32Cdo/1432/2010 z 30.03.2011, uznesenie Najvyššieho súdu ČR sp.zn. 23Cdo 4799/2010 z 26.4.2011) nie je možné priznať za obdobie po vyhlásení rozsudku, nakoľko zmluvná pokuta je samostatným nárokom (pohľadávkou) a nejde o opakujúce sa dávky ani splátky a ani o príslušenstvom pohľadávky (úroky z omeškania).

71. Záverom tiež súd poukazuje aj na skutočnosť, že žalobca nepreukázal že by došlo k zosplatnení úveru tak ako v žalobe uviedol, nakoľko z Listinných dôkazov vyplýva, že Oznamenie o zosplatnení nedoručoval žalovanému na adresu jeho trvalého pobytu, ktorá je zhodná s jeho adresou uvedenou v Úverovej zmluve, ale súdu z neznámych príčin doručoval predmetné Oznamenie o zosplatnení na inú adresu, pričom zásielka sa mu vrátila s poznámkou „adresát neznámy“.

72. Vzhľadom na vyššie uvedené závery súd priznal žalobcovi len nárok (i) na zaplatenie sumy 1 143,86 Eur ako sumy zvyšnej - nesplatennej časti istiny z reálne poskytnutých prostriedkov 1 350 Eur žalovanému, po ponížení o úhrady v sume 206,14 Eur, pričom táto suma predstavuje bezdôvodné obohatenie na strane žalovaného a (ii) nárok na zaplatenie úrokov z omeškania z tejto sumy od dátumu a spôsobom požadovaným žalobcom (výrok I.)

73. V prevyšujúcej časti súd žalobu zamietol (výrok II.).

74. O trovách súd rozhodol (výrok III.) v zmysle § 255 ods. 2 CSP podľa pomeru úspechu strán v spore. Žalobca mal úspech v spore 67,11 % a žalovaný 32,91 %, na základe čoho súd v zmysle § 255 ods. 2 CSP priznal žalobcovi nárok voči žalovanému na náhradu trov konania v miere 34,20 %, zodpovedajúcej rozdielu medzi úspechom žalobcu a úspechom žalovaného v spore. O konkrétnej výške náhrady trov konania rozhodne vyšší súdny úradník tunajšieho súdu po právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Zvolen, písomne v dvoch vyhotoveniach. Podľa § 362 CSP odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom súde, ktorým je Krajský súd v Banskej Bystrici. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania podľa § 127 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne a čoho sa odvolateľ domáha (§ 363 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť tým, že a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstoí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP). Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.